

Početak

O nama

Kontakt

Izbornik

Aktualno
Najnovije vijesti
Uvodnik
Hrvatska
Unutarnja politika
Gospodarstvo
Bosna i Hercegovina
Vanjska politika
Iseljenišтво
Gledišta
Povijest
Kultura
Znanost
Društvo
Religija
Kolumne
Feljtoni
Intervjui
Izjave tjedna

Poveznice

Vlada RH
Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost
Matica hrvatska
Nacionalna i sveučilišna knjižnica
Hrvatski državni arhiv
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Hrvatski institut za povijest
Društvo hrvatskih književnika
Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća
Hrvatski informativni centar
Hrvatski memorijalno dokumentacijski centar
Domovinskog rata
Glas koncila
Slobodna Dalmacija
Novi list online
Hina

Prijavi se

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

Zaboravili ste lozinku?
Zaboravili ste korisničko ime?
Kreiraj korisnički račun

Nalazite se ovdje: Početak > Unutarnja politika > HTV i Rudolf Steiner

Referendumske psine i varke
četvrtak, 21. kolovoz 2014. 16:41

Ne treba nam ovakav Ustavni sud
četvrtak, 21. kolovoz 2014. 13:30

Pravopis za sve, samo ne za
hrvatski jezik
utorak, 19. kolovoz 2014. 11:58

Anketa

Tko je gubitnik nakon odluke Ustavnog suda o skidanju činiličnih ploča?

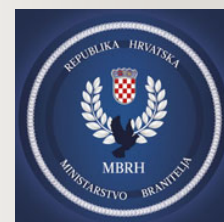
- Zoran Milanović
 Ivo Josipović
 Milorad Pupovac
 Netko drugi

Vidi detalje

Subota, 23/08/2014 08:14:38

Tko je Online?

Trenutačno aktivnih gostiju:
1355 gostiju i jedan član online

A School with a View

UDRUGA

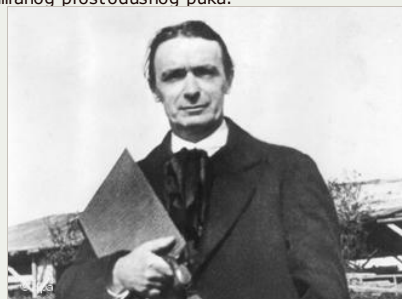

HTV i Rudolf Steiner

Objavljeno petak, 22. kolovoz 2014. 00:00 | |

Vlasnici medija upravljaju psihom izmanipuliranoga prostodušnog puka

Kontrola oblikovanja javnog mišljenja putem medija je gotovo monolitna. Svi kontrolirani mediji (televizija, radio, novine, magazini itd.) govore jednoglasno, svaki pojačavajući drugog. Usprkos prividnoj raznolikosti, pošto je sve više TV kanala, sve više novina itd., kod njih nema stvarnog neslaganja jer ne postoji ozbiljniji alternativni izvor podataka ili ideja dostupnih planetarnom pučanstvu pomoću kojih bi mogli oblikovati svoje mišljenje. Gledateljima, slušateljima i čitateljima prikazuje se iluzija raznovrsnosti mišljenja (neki su konzervativniji, neki liberalniji), no u stvarnosti na sva važna pitanja odgovaraju jednoglasno. Kako je to moguće? Činjenica je da su komercijalni mediji više od 90 % u posjedu pouzdanika „Velikog oka“, dok su javni u svakoj zemlji samo prividno pod nadzorom imaginarnog javnosti. „Veliko oko“ putem svojih odanih podanika – političke vlasti i vodećih medijskih osoba – apsolutno kontroliraju „javni“ medijski prostor svake države. Obično putem članova „društva kćeri“ masonskog bratstva –Rotary ili Lions klubova. Kako su i predvidjeli *Protokoli sionskih mudraca*: tko je vlasnik medija taj upravlja psihom izmanipuliranoga prostodušnog puka.

Rudolf Steiner

Dobrom dijelu hrvatskoga pučanstva nestalo je mentalne sposobnosti da razotkrju kako su postali „lutke na koncu“ moćnih vladara iza zastora. Obespravljeni puk rastrgan fizičkom premorenošću okrutnog neoliberalnog globalizma i strahom od gubitka posla kao da se pomirio se sa svim vidovima manipulacije. Drugi odlučuju kamo ide, što će raditi na poslu, kada raditi i kada se odmarati. Pokornog umornog „roba“ nakon „ispunjenog“ dana kod kuće dočekuje Hrvatska televizija sa torturom dirigitane „istine“. HTV oblikovat će mu predodžbu o svijetu i govoriti će mu izravno ili neizravno što da misli, kako da živi, u što da vjeruje, što da jede, kako da se ponaša, za koga da glasuje, koga da voli a koga ne...

Dok hrvatskog čovjeka HTV s jedne strane „bombardira“ lošim vijestima poput ekonomske krize, globalnog zatopljenja, raznim smislenim epidemijama, strahom od terorizma i sličnih poštapalica kako bi ga se učinilo otuđenim, anemičnim, nesretnim i tjeskobnim, s druge strane serviraju mu se trivijalne i jeftine sapunice te „glup-gluplje“ emisije i filmovi. Iako se u tim programima svakog slušatelja ili gledatelja tretira poput debila on prečesto u njima pronalazi zabavu i bijeg pred stvarnošću. „Medijski“ ljudi, iako postaju ropski ovisnici o tom programu koji ih zatvara u fiktivni i lažni svijet, oni gotovo da su zadovoljni uključivanjem u virtualnu realnost, oni jednostavno uživaju da su „dio toga svijeta“. Rezultat degradirajuće manipulacije na ljudski um i ljudsku volju čovjeku postaje usađeni smisao života: radikalni hedonizam, materijalna ovisnost, konzumerizam, strast i užitek, religijska ravnodušnost, borbeni sekularizam i laicizam, nasrtljivi relativizam, hladni racionalizam, animalizam, nihilizam, život svekolike amoralnosti uz odbacivanje svega onoga što će ga podsjetiti na vjeru, Boga, naciju, obitelj i sve druge tradicionalne vrijednosne stečevine.

Ima još nešto, još opasnije, u tom velikom „ispiranju mozga“ najvećeg indoktrinacijskog stroja za manipulaciju – HTV-a. Dok se s jedne strane bezvjerstvom zamjenjuje vjera u pravoga Boga kao smetnja apsolutnoj ljudskoj slobodi, na drugoj strani se potiču razni miksevi gnostičkih, istočnjačkih i sinkretističkih pokreta, čudovišnih i egzotičnih sljedbi i sekti. Upravo takvo blasfemično parareligijsko i magijsko sektaštvo, okultni univerzalizam i sinkretizam, nudi HTV kao poželjni svjetonazor današnjice.

Crkvu se optužuje da sustavno zaglupljuje puk, a istodobno se potiče urota protiv „izmišljenog kršćanstva“ raznim ezoteričnim skupinama s istoka: *yoginima*, nekromantima, *newageovcima*, itd. HTV programski nudi razne tečajeve iz okultnih znanosti, ezoterije i parapsihologije, a ljudi

kontroliranog uma ulaze u to nepoznato, iako u većini slučajeva iz sljepice znatije, nesvjesni da tim činom izabiru članstvo u đavoljoj državi. S obzirom na čudovisnu izvratnost svijeta, više nije niti magija mračna, niti je opskurna paralelgijska duhovnost, već je odjednom jedino Crkva postala konačni izraz opskuratizma. Kada Crkva šuti postaje kriva, kada digne svoj glas, primjerice propovijedajući encikliku pape Ivana Pavla II. *Evangelium Vitae* (Evanđelje života), o Božjem suverenitetu nad ljudskim životom od začeca do smrti, onda se tek orkestrirana salva medijskog gnjeva obruši na nju.

Johann Wolfgang Goethe

Već je postala uobičajena praksa da HTV prije prikazivanja nedjeljne Svete Mise objavljuje reportaže ili dokumentarne filmove o osebnim religijskim učiteljima, duhovnim vođama, okultnim pseudoznanstvenicima i sl. Sjetimo se samo nedavne slavopojke pokojnom indijskom *guruu*, samozvanom „Božjem avataru“ i jednim od najmračnijih opsjenara i okultista XX. i XXI. stoljeća, Sathya Sai Babi u istom televizijskom terminu. Nedavno je, jasno prije prijenosa Svete Mise, prikazivan dvodjelni dokumentarni film *Modus vivendi* o „genijalnom austrijskom filozofu, duhovnom putopiscu, znanstveniku, vizionaru“, Rudolfu Steineru (1861.-1925.) u kojemu se hrvatski puk podučio o „duhovnoj znanosti“ te dobio odgovore na toliko željena vječna pitanja: tko smo i kamo idemo? Prestrašno!

Stoga treba nešto drugo reći o tom hvaljenom „znanstveniku“, spiritisti, ezoteriku, članu Teozofskog društva i utemeljitelju pseudoznanosti Antropozofije. Rudolf Steiner rođen je u Hrvatskoj, u Donjem Kraljevcu kraj Čakovca od oca Johannesa Steinera i majke Francisce. Otac mu je bio telegrafist na Južnoj austrijskoj željeznici, zbog čega je njegova obitelj često selila iz jednog mjesta u drugo. Iz tog razloga je samo prvih šest mjeseci svog života Steiner boravio u Međimurju. Još kao dječak osjećao je žudnju za nadosjetilnim svijetom, ali zbog toga što mu obitelj nije pružila nikakav vjerski odgoj, to ga je činilo jako nesigurnim. Svoja izvanosjetilna iskustva želio je spojiti s modernom znanostju. Odrastao je puno prije svojih vršnjaka i već sa četnaest godina proučava Kanta, Fichtea i dr. Nakon završene realne gimnazije, kao sedamnaestogodišnjak otišao je studirati matematiku i prirodne znanosti na Visokoj tehničkoj školi u Beču.

Prigodom studiranja susreo se s J. W. Goetheovim prirodznanstvenim djelima koja su postala trajni poticaj u njegovom daljnjem radu. Posebice se fascinirao Goetheovom okultizmom i njegovom dobrom upućenošću u alchemijsko-rozenkrojcersku simboliku ondašnjih njemačkih okultista. Kao „Goethe specijalist“, Steiner nakon završenog studija, odlazi iz Beča i djeluje u Weimaru, Rostocku, Dornachu i Berlinu. Steiner izdaje radove o Goetheovoj teoriji znanja i uspoređuje radi na vlastitoj *Filozofiji slobode*, koja je trebala biti rezultat njegovog filozofsko-znanstvenog promišljanja o svezi osjetilnog i izvanosjetilnog svijeta, mišljenja i osjećaja, etike i estetike.

U Weimaru Steiner upoznaje poremećenog Friedricha Nietzschea i prepoznaje i u tom izopćeniku još jedan svoj srodan duh, jednog od rijetkih filozofa, kako kaže Steiner, koji osjećaju tragičnost modernog vremena. Poruke svoga unutarnjeg nemira izvanosjetilnog svijeta Steiner, osim što putuje Europom i održava brojne spiritističke seanse, pokušava predati putem raznih aktivnosti i sa raznih funkcija. Bio je redaktor i vlasnik književnog časopisa, režiser drama i kritičar, docent na Radničkoj obrazovnoj školi, vrlo plodan i sveobuhvatan pisac s više od dvjesto objavljenih knjiga iz područja teologije, religije, filozofije, medicine, pedagogije, umjetnosti itd.

Svoj privremeni mir Steiner pronalazi u okultnom Teozofskom društvu, u kojemu 1899. godine drži prva predavanja o svom idolu, Johannu Wolfgangu von Goetheu. Članom društva Steiner je postao 1902. godine kada preuzima funkciju tajnika nacionalne teozofske sekcije za Njemačku. Teozofsko društvo je nakon bogatih iskustava na području magije i spiritističkih fenomena osnovala 1875. godine okultistica Helena Petrovna Blavatsky sa pukovnikom Henryjem Steelom Olcottom i Williemo Q. Judgeom. Naučavanje Teozofskog društva je sinkretizam svih religija, filozofije i znanosti koje trebaju istražiti neobjašnjive prirodne zakone i psihičke moći u čovjeka. To je univerzalno *Sveopće Bratstvo Čovječanstva* u kojem se primjenjuju sve stare i nove religije, a prednost se daje vjerskim smjerovima s istoka; budizmu, hinduizmu, taoizmu, zatim zaratuhštranizmu, *kabali*, maniheizmu, gnosticizmu, itd.

Iznadkonfesionalno geslo Teozofskog društva, na čijem se grbu nalazi *svastika*, glasi: *Nema religije nad istinom*. Njihovom istinom kojom se zagovara vjera u reinkamaciju i kojom je nužno priprijeti dolazak „Krista“ na Zemlju kao posljednjeg *avata* i danas se hrani suvremena gnoza raznorodnih bljutavih sekti i kultova. Tu istinu teozofi primaju od svoga „kozmičkog boga“, odnosno od visoko razvijenih duhovnih bića (*uzašlih majstora*). *Uzašli majstori* su preminuli okultistički šefovi masonskih, iluminatnih, rozenkrojcerskih i kabalističkih društava u službi Sotone. *Velika bijela loža* ili *Bijelo bratstvo* koje čine *uzašli majstori* upravlja svim okultnim i ezoterijskim društvima na svijetu, te na taj način diktira sudbinu čovječanstva. Mnogi su se u povijesti pitali, tko vlada svijetom; jesu li ti tajni šefovi od krvi i mesa, da li su geniji čovječanstva, ljudska bića ili demoni? Za teozofe nema dvojbe, *Bijelo bratstvo*, kao najcmiji svijet demona, upravlja vladajućom kastom na Zemlji.

Rudolf Steiner pripadao je i inicijata najvišeg stupnja masonstva *Academia Masonica*, zvanog *Ordo Templi Orientis* (Orientalni Red Templara), odnosno O.T.O. red. Taj najmračniji red nadmasonstva sjedinjuje različite tijekove ezoterične mudrosti i znanja na tradiciji slobodnozidarskog, iluminatnog rozenkrojcerskog pokreta XVIII. i XIX. stoljeća, preko nauka križarskih vitezoza Templara srednjeg vijeka, te do ranog kršćanskog i pred kršćanskog gnosticizma. O.T.O. objašnjava simbolizam svih stupnjeva različitih rituala masonstva u svjetlosti „Ključa“, koje on posjeduje. Simbolizam i učenje Orientalnog Reda Templara, kao *Academia Masonica*, obuhvaća niz okultnih organizacija: *Drevni i Prvobitni Ritual Masonstva*, *Red Vitezova Svetog Duha*, *Red Iluminata*, *Red Vitezova Svetog Groba*, *Skrivenu Crkvu Svetog Grala*, *Gnostičku*

Katoličku Crkvu, Hermetičko Bratstvo Luxora, Ritual Memfisa, Ritual Mizraima, Svedenboški Ritual Masonstva, Sveti Križ Ružinog Križa, Red Martinista, Red Svetog Kraljevog Svoda Enoha, Red Sat Bhai itd.

Duhovni otac O.T.O. reda bio je bogati austrijski industrijalac Karl Kellner, visokopozicirani mason, proučavatelj istočnjačkog misticizma i inicijator *Hermetik Brotherhood of Light* (Hermetičkog Bratstva Luxora). Službeno je Red osnovao 1902. godine Steinerov prijatelj, Theodor Reuss (znan kao Frater Merlin), vođa Reda Iluminata, Veliki majstor Svedenboškog rituala masonstva u Njemačkoj, te Magus Reda *Societas Rosicruciana in Germania*. O.T.O. je bio otvoren samo inicijatima najviših stupnjeva masonstva koji su svoje inicijate primili od drugih priznatih masonskih autoriteta. Za one koji nisu bili prije masoni, a htjeli su pristupiti O.T.O.-u održavala se serija inicijacija unutar Reda, koja je pokrivala odgovarajuće stupnjeve Škotskog obreda i rituale Memfisa i Mizraima. Rudolf Steiner imao je čast da bude na čelu O.T.O. provincije u Austriji. Nakon što se Steinerov prijatelj, Reuss, 1921. godine povukao s mjesta poglavara Reda, ovom okultnom nadmasonskom organizacijom upravljao je najveći sotonist XX. stoljeća, Aleister Crowley (Frater Baphomet).

Godine 1904. Rudolf Steiner pokreće časopis *Lucifer-Gnosis* u kojemu naučava kako je Zemlja prošla kroz tri prethodne inkarnacije, što će kasnije postati temelj za njegovu pseudoznanost antropozofiju. Prvu inkarnaciju je nazvao *Drevni Saturn*, u kojemu se počelo oblikovati ljudsko tijelo iz neizdiferencirane kaotične supstance u kojemu su obitavala uzvišena bića koja su bila posrednici tog evolutivnog procesa. Drugu inkarnaciju je nazvao *Drevno Sunce*, u kojoj je čovjek primio novo eterično tijelo i tako postigao razinu biljke u procesu evolucije. U trećem stadiju inkarnacije *Drevni Mjesec*, čovjek je bio obdaren astralnim tijelom koje za vrijeme sna može napustiti ljudsko tijelo i putovati drugim dimenzijama. Kad se čovjek konačno rodio na Zemlji bio je kao oblak pare. Pošto se Mjesec odijelio od Zemlje, lunarne sile su poticale čovjekovo brže kondenziranje. Čovjek je evolucijom postao sve više rob svoje materije i subjekt neprijateljskih sila, poznatih kao luciferijanska bića, kraće zvana Lucifer. Na zadnjoj točki evolucije čovjek je bio pred definitivnom porazu od sila zla. Međutim, tada je „duhovna hijerarhija“ imenom Krist, sišla u tijelo Isusa iz Nazareta u posljednjim trima godinama njegovog života i promijenila ishod bitke. Krist je prema Steinerovom nauku postojao od samog početka kao najuzvišeniji solami duh koji se založio u korist evolucije čovjeka i postao glavni protivnik Luciferu.

Ordo Templi Orientis

Steiner se razišao s teozofima kada je na Teozofskom kongresu u Parizu 1913. godine Teozofsko društvo priznalo mladog indijskog dječaka J. Krishnamurtija za reinkarnaciju Isusa Krista. Steinerova Kristologija bila je nešto drugačija. U svojim knjigama: *Teozofija* (1904.), *Tajna znanost* (1910.) itd., Steiner je iznio svoju teozofiju, dolazak Krista u obliku čovjeka Isusa kao jedinstveni kozmički događaj. Od tada taj spiritist, član masonskog i rozenkrojcerskog bratstva pokreće novu „znanost“, kojoj daje ime antropozofija (znanost o ljudskoj mudrosti). Steiner svoj nauk o astralnom čovjekovom duhu, kao sintezi mističnog iskustva kršćanstva i istočnjačke ezoterike definira kao „egzaktna znanost o nadčulnoj spoznaji“.

Steiner je na taj način, usporedo što je liječio svoj eklektični nespokoj i duboku duhovnu nesigurnost, označio veliku promjenu u odnosu na spiritualne tradicije prošlosti. Izvanosjetilni svijet nije više bio zatvoren u „kutiju“ izvan dohvata većine ljudi. Antropozofijom je Steiner svjesno nastojao kultivirati odnos duhovnog i fizičkog svijeta u kojoj njegovi sljedbenici sami postaju otkrivaatelji i izumitelji svoga postojanja. Antropolozi shodno istočnjačkom svjetonazoru u kojemu relativiziraju istinu su jednom nogom u duhovnom svijetu, a drugom u fizičkom svijetu. Na taj način oni stvaraju prirodnoznanstveno-religiozne teorije o navodnim vezama s kozmološkim duhom, pomoću kojega se stvara harmonija fizičkog i duhovnog, i u tu svrhu se koriste pojedinim prirodoslovnim tvrdnjama koje ili omalovažavaju ili ih iskrivljuju.

Steinerova pseudoznanost, antropozofija, poput pošasti se širila znanstvenim krugovima. Odjednom se u svijetu novog vjerskog fanatizma pojavio okultizam, teozofija i antropozofija kao popratne pojave „egzaktne“ znanosti. Nastale su čudovišne sintagme poput „antropozofska medicina“, „antropozofska kemija“, antropozofska poljoprivreda“ i sl. Primjerice, Steinerova medicina počiva na holističkom gledanju čovjeka kao mikrokozmosa sastavljenog od sedam razina, u odnosu na makrokozmos. To je ustvari ezoterijska interpretacija pristupa čovjekovom zdravlju. Steinerova eurytmija nije ništa drugo već svojevrsni zapadnjački oblik yoge. U njoj se u ritmu ekstatičnih plesova, slično teozofskim „plesovima univerzalnog mira“ uranja u meditativnu i drugu kulturnu praksu „prosvjetljenja“. Čudovišna je i antropozofska religija koju je Steiner pokrenuo s evangelističkim pastorom Friedrichom Rittelmeyerom. To ezoterično „kršćanstvo“ nazvano *Christengemeinschaft* (Zajednica kršćana) temelji se na blasfemičnoj Steinerovoj duhovnoj znanosti usmjerenoj prema „nadčulnoj spoznaji“. Sekta danas ima oko 20.000 sljedbenika.

Možda je ipak kruna Steinerove antropozofije, Waldorfska škola, koja podučava djecu prema Steinerovom ezoterijsko-okultnom poimanju čovjeka, upravo onako kako kaže i naslov njegove knjige: *Obrazovanje djece s aspekta spiritualnih znanosti*. Waldorfsku školu je Rudolf Steiner osnovao 1919. godine u tvornici cigareta Waldorf-Astoria, pošto je vlasnik tvornice zamolio Steinera da osnuje školu i podučava djecu radnika tvornice. Danas se Steinerova pseudokršćanska pedagogija u ruhu Waldorfske škole proširila diljem dičnog zapadnog svijeta, na više o 1000 elitnih škola. U školi waldorfske pedagogije djeca uče kako kršćanstvo ne isključuje niti jednu drugu konfesiju, kako je poganstvo bilo samo prethodnica kršćanstva u kojemu je kršćanstvo doživjelo svoje ispunjenje. Stavljanjem poganstva i kršćanstva u „isti koš“, Steiner, kao „suvremeni kozmolog“, svojom psihoterapijom o religioznoj spoznaji nastoji suvremeni svijet vratiti u prvobitno čovječanstvo, ono koje je još bilo sjedinjeno s poganskim bogovima. Sukladno tomu waldorfska pedagogija relativizirajući istinu, promiče monistički svjetonazor (Mnoštvo je Jedno) po uzoru na istočnjačku religioznost u kojoj se isključuje Božja transcendentnost.

Poznate su optužbe dijela roditelja koji su svoju djecu poslali u elitnu zažrebačku Waldorfsku

školu. Prosvjedovali su zbog zlostavljanja svoje djece od strane nastavnika, zbog navučenih zastora na prozorima škola i sl. Uočili su kako njihova djeca indoktrinirana Steinerovom pedagogijom crtaju kukaste križeve, uče čudovišne istine o Isusu Kristu, hodaju s upaljenim svijećama, pozdravljaju Sunce u jutro i prije jela i sl. Iako bi trebalo biti potpuno jasno da katolička djeca nemaju što tražiti u Waldorfskoj školi, Sotona kao najveći opsjenar svijeta i dalje će poticati „elitni stališ“ da svoju djecu upisuju u tu prestižnu privatnu školu, a time će i dalje trovati mlade duše Steinerovim indoktriniranim „nadkonfesionalnim kršćanstvom“. Kao što je spiritizam, kao moderni vid nekromancije, Sotona učinio znanošću, tako je od arhitekta kulture smrti, Steinera, stvorio svjetski priznatog znanstvenika. Njegovo ime ponosno nose tisuće škola, domova i društvenih ustanova, kako u Hrvatskoj, zemlji njegovog rođenja, tako i širom svijeta, a njegovu pseudoznanost gorljivo promiču poklonici *New agea*.

To je ta završna laž u izvnutom svijetu koju promiče današnja „kukurikova“ HTV. Demonska dijalektika: laž = istina, a istina = laž. Usađivanjem cijepa laži u čovjekov mozak nastoji se prouzročiti totalno metafizičko srozavanje čovjekovog bitka i osobnosti, nestanak istinske transcendentnosti te svođenje „medijskog“ čovjeka na duhovno zagađeno ili biološko i animalno poimanje svijeta.

„Što je istina?“, pitao je Pilat. Njegovo pitanje se završilo tako što je Krista osudio na smrt. Osudio je samu Istinu, jer nije pokazao zanimanje za istinu, već lukavi cinizam, pošto nije vjerovao u istinu, već u pragmatičnost.

Što mi kršćani možemo reći o istini? Istina je katolicizam jer je Crkva Božje djelo. Zato ne slušajmo dirigitane medije, poglavito ne HTV, mislimo svojom glavom i odbacimo zavodljivo krivovjerje te nagodbenjaštvo i konformizam između istine i pragmatike. Slijedimo Istinu, Život i Put... (Korišteni dijelovi iz knjiga: *Masoni i okultisti* i *Kontrola uma*)

Korišteni tekstovi:

- *U znaku Vodenjaka*, Josip Blažević: Waldorska pedagogija
- Rudolf Steiner i Slobodno zidarstvo,

www.fourhares.com/freemasonry/Steiner_and_masonry.html

- Antropozofsko društvo „Marija Sofija“: *Antropozofija, što je to?*

- Rudolf Steiner i antropozofija u hrvatskom prirodnoznanstvenom krugu, VDG Jahrbuch XII., godišnjak njemačke narodnosne zajednice, br. 12, Osijek, 2005., str. 117.-121.

Mladen Lojkić

Komentari

#1 drava 2014-08-22 09:37

Koji HTV? To je samo ime kuće! Po sadržaju programa, ljudima koji je vode, programu čisti YUTEL pokojnog Ante Markovića, ludaka koji u sumrak komunizma preko iste pokušava spasiti neprirodnu bljuvučinu i čedo velikih sila iz doba hladnog rata, tamnicu Hrvatskog naroda, Yugosraliju!!! Molim, oprostite na slobodi izražavanja.

Svako dobro

🔄 Osvježi listu komentara

📡 RSS kanal za komentare na ovaj post

Samo registrirani korisnici mogu dodavati komentare.

3 Comments